

Ljós í myrkrinum

(2 Korintbræv 4:6)

1. Hesa tíð, hesa myrkursnátt,
sæst eitt skyggjandi ljós.
Tað ber boð um ein nýggjan dag,
nýggja tíð, nýggja kós.

(NIÐURLAG)

*Undurfult er ljósið,
lýsir upp hjørtu og sinn,
tað turkar tár av kinn.
Sí, nú lættir dimmið,
víst man hon enda so brátt,
tann myrka nátt.*

2. Vakna má hvør, ið svevur nú,
tíðin rennur av stað.
Men við bøn kunnu tú og eg
kveikja vónir hvønn dag.

(Niðurlag)